

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 17Cpr/1/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212200440
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Pacherová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2017:1212200440.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave pred sudkyňou JUDr. Michaelou Pacherovou v sporovej veci žalobcu: T. C. O., nar. XX.XX.XXXX, I. XXX/X, Bratislava, zastúpený advokátskou kanceláriou ŠKODLER & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Dobšinského 12, Bratislava, proti žalovanému: TRILAB, s.r.o., IČO: 44849737, Družstevná 367/1, Nedožery-Brezany, o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy 7 559,64 euro brutto spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 01.10. 2012 až do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi súd priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť trovy znaleckého dokazovania v sume 939,34 euro znalkyni T. V. P. na č. účtu SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXX do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1/ Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 10. 1. 2012 domáhal, aby súd určil že okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalobcovi listom žalovaného zo dňa 9. 11. 2011 je neplatné, jeho pracovný pomer u žalovaného naďalej trvá, žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy odo dňa 21. 11. 2011 až do času, kým mu

2

17Cpr/1/2012

žalovaný umožní pokračovať v práci podľa pracovnej zmluvy spolu s príslušenstvom a trovami konania.

2/ V žalobe žalobca uviedol, že dňa 3. 1. 2011 uzavrel pracovnú zmluvu so žalovaným ako zamestnávateľom. Pracovný pomer bol dohodnutý na dobu neurčitú, s dňom nástupu do práce od 4. 1. 2011. Dňa 11. 11. 2011 bolo žalobcovi doručené okamžité skončenie pracovného pomeru z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny, ktorého sa mal dopustiť tým, že v dňoch 31. 10. 2011, 2. 11. 2011, 3. 11. 2011, 4. 11. 2011, 7. 11. 2011, 8. 11. 2011 a 9. 11. 2011 nebol na pracovisku, svoju neúčasť náležite neospravedlnil a mal sa dopustiť tiež porušenia vnútorného predpisu žalovaného číslo 1/2011.

3/ Okamžité skončenie pracovného pomeru považoval žalobca za neplatné, nakoľko z jeho strany nedošlo k porušeniu pracovnej disciplíny. Údajným neospravedlneným absenciám uviedol, že ako obchodný zástupca vykonával prácu pre zamestnávateľa v mieste svojho bydliska, nakoľko výkon jeho práce spočíval v obstarávaní obchodov v sídle firmy v Bratislave. Okrem toho dňa 31. 10. 2011 absolvoval odborné oftalmologické vyšetrenie u M. N. I., dňa 2. 11. 2011 absolvoval opätovne odborné oftalmologické vyšetrenie u M. F. Ž.T., dňa 3. 11. 2011 si riadne plnil svoje pracovné povinnosti, absolvoval pracovné stretnutia, dňa 4. 11. 2011 pre bolesti zuba navštívil stomatologickú ambulanciu M. B. A., dňa 7. 11. 2011 absolvoval odborné diabetologické vyšetrenia u M. J. G.M., dňa 8. 11. 2011

absolvoval odborné diabetologické vyšetrenia u M. J. G. a dňa 9. 11. 2011 bol opätovne vyšetrený u M. J. G..

4/ Čiastočným rozsudkom zo dňa 29.05.2014 súd určil, že okamžité skončenia pracovného pomeru žalobcu listom žalovaného zo dňa 9. 11. 2011 podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, ktorým sa mal pracovný pomer žalobcu skončiť dňa 11. 11. 2011 je neplatné. Súd určil, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného, ktorý vznikol na základe pracovnej zmluvy zo dňa 3. 1. 2011, naďalej trvá.

5/ Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave svojim rozsudkom č.k. XCoPr/XX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

6/ Vzhľadom na to, že v konaní bolo právoplatne určené, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného bol skončený neplatne, súd sa v ďalšom konaní zaoberal mzdovými nárokmi žalobcu, ktoré si v konaní uplatnil.

7/ Uznesením zo dňa 02.08.2016, č.k.XXCpr/X/XXXX-XXX súd podľa § 206 CSP ustanovil v konaní znalkyňu T. V. P., zapísanú v zozname znalcov Ministerstva spravodlivosti SR pod evidenčným číslom XXXXXX pre odbor ekonómia a manažment, odvetvie personalistika, kontroling. Jej úlohou bolo vypočítať výšku priemerného mesačného zárobku žalobcu v rozhodnom období na pracovnoprávne účely pre výpočet náhrady mzdy z dôvodu neplatného skončenia pracovného pomeru. Znalkyňa vo svojom znaleckom posudku číslo 2/2016 ustálila výšku priemerného mesačného zárobku žalobcu na pracovnoprávne účely sumou 839,96 € euro.

8/ Podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce, (účinného ku dňu, kedy malo dôjsť k skončeniu pracovného pomeru, t.j. ku dňu 11.11.2011) ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo, ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite

3

17Cpr/1/2012

alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo, ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

Podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce, ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje deväť mesiacov, patrí zamestnancovi náhrada mzdy za čas deväť mesiacov.

Podľa § 134 ods. 1, 2, 3, 4 Zákonníka práce, priemerný zárobok na pracovnoprávne účely zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období. K do zúčtovanej mzdy podľa prvej vety sa nezahŕňa mzda za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti na pracovisku (§ 96 ods. 3) a do obdobia odpracovaného zamestnancom sa nezahŕňa čas neaktívnej časti pracovnej pohotovosti na pracovisku.

Rozhodujúcim obdobím je kalendárny štvrťrok predchádzajúci štvrťroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Priemerný zárobok sa zisťuje vždy k 1. dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po rozhodujúcom období a používa sa počas celého štvrťroka, ak tento zákon neustanovuje inak.

Ak zamestnanec v rozhodujúcom období neodpracoval aspoň 22 dní alebo 170 hodín, používa sa namiesto priemerného zárobku pravdepodobný zárobok. Pravdepodobný zárobok sa zistí zo mzdy, ktorú zamestnanec dosiahol od začiatku rozhodujúceho obdobia, alebo zo mzdy, ktorú by zrejme dosiahol.

Priemerný zárobok sa zisťuje ako priemerný hodinový zárobok. Priemerný hodinový zárobok sa zaokrúhľuje na 4 desatinné miesta. Ak sa podľa pracovnoprávnych predpisov má použiť priemerný mesačný zárobok, postupuje sa tak, že priemerný hodinový zárobok sa vynásobí priemerným počtom pracovných hodín pripadajúcich v roku na 1 mesiac podľa týždenného pracovného času zamestnanca. Priemerný mesačný zárobok sa zaokrúhľuje na najbližší eurocent nahor.

9/ V prejednávanej veci bolo právoplatne rozhodnuté o neplatnosti skončenia pracovného pomeru žalobcu, preto mu v zmysle ustanovenia § 79 a nasledujúcich Zákonníka práce vznikol nárok na náhradu

mzdy. Náhrada mzdy prislúcha zamestnancovi od doby, kedy zamestnávateľovi oznámil, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával a to až do doby keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo, ak dôjde k platnému skončeniu pracovného pomeru, najdlhšie však za obdobie 9 mesiacov. Z obsahu spisu súd zistil, že žalobca oznámil zamestnávateľovi, že nesúhlasí s okamžitým skončením pracovného pomeru a trvá na ďalšom zamestnávateľovi listom zo dňa 16.11.2011, ktorý list žalovaný prevzal dňa 21.11.2011 (č.l. 13), z ktorého dôvodu prislúchalo zamestnancovi právo na náhradu mzdy odo dňa 21. 11. 2011 až do dňa, kedy mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci, prípadne ak dôjde k platnému skončeniu pracovného pomeru. Žalovaný žalobcovi neumožnil pokračovať v práci, preto mu v zmysle § 79 ods. 2 Zákonníka práce prislúcha nárok na

4

17Cpr/1/2012

náhradu mzdy za obdobie 9 mesiacov, t.j. v danom prípade do 21 .08.2012, t.j. spolu 7 559,64 € brutto. 10/ Podľa § 129 ods. 1 Zákonníka práce a návrhu žalobcu (č.l. 226) mu súd priznal úrok z omeškania z celkovej sumy 7 559,64 € odo dňa 01.10.2012 až do zaplattenia. Pracovnoprávne predpisy síce úroky z omeškania neupravujú, avšak súdna prax postupuje podľa občianskoprávných predpisov. Úrok z omeškania je vo svojej podstate majetkovou sankciou, ktorá má veriteľa - zamestnanca odškodniť za to, že nemohol použiť dlhovanú istinu náhrady mzdy, ktorej úžitky na druhej strane mohol za čas omeškania poberať dlžník - zamestnávateľ (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Cdo 180/2009). Pri rozhodovaní o priznaní úroku z omeškania nie je rozhodujúce, či žalovaný omeškanie zaviniť, resp. nie je dôležitý dôvod omeškania; na vznik nároku na úrok z omeškania stačí, že zákonom stanovená lehota na plnenia uplynula. Uznesenie Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 1 Cdo 180/2009) deklaruje, že aj keď súčasný Zákonník práce ani iný pracovnoprávny predpis nepodáva úpravu úrokov z omeškania, treba postupovať podľa občianskoprávných predpisov. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 3 nar. vl. 87/1995 Z.z. potom súd priznal aj úrok z omeškania odo dňa, kedy zamestnanec zamestnávateľovi oznámil, že nesúhlasí so skončením pracovného pomeru do zaplattenia.

11/ O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému. Zároveň súd zaviazal žalovaného ako neúspešnú stranu sporu povinnosťou zaplatiť znalkyni znalečné vo výške 939,34 €, keďže podľa novej právnej úpravy Civilného sporového poriadku, nie je možné vyplatiť znalca zo štátnych finančných prostriedkov a strany sporu v konaní nezložili preddavky na znalecké dokazovanie. Žalovaný je teda povinný uhradiť znaleckú odmenu priamo znalkyni T. V. P. na jej účet uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorému rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca lebo nesprávne obsadený súd,

5

17Cpr/1/2012

- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).